

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 699

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 31 iulie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
4.	— Decizie privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 4 din 31 ianuarie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice	3–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
638.	— Hotărâre privind organizarea și funcționarea Oficiului de Film și Investiții Culturale	6–8

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE**privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3), ale art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 84 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — Se convoacă Senatul în sesiune extraordinară, în data de 31 iulie 2023, ora 12.00. Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ION-MARCEL VELA

București, 31 iulie 2023.
Nr. 4.

ANEXĂ

**PROIECTUL ORDINII DE ZI ȘI PROIECTUL PROGRAMULUI
de lucru pentru sesiunea extraordinară a Senatului din data de 31 iulie 2023**

— sesiune extraordinară —

I. Proiectul ordinii de zi

— Informare cu privire la Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2023 pentru modificarea art. 14 din Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru aplicarea acestor prevederi (b475/2023)

II. Proiectul programului de lucru

Luni, 31 iulie 2023
ora 12.00 — până la epuizarea ordinii de zi

— Lucrări în Plenul Senatului
(la sediul Senatului și online)

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 4

din 31 ianuarie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, excepție ridicată de Uniunea Națională a Barourilor din România din București, prin președinte Constantin Bălăcescu și președinte de onoare Pompiliu Bota, în Dosarul nr. 42.443/3/2017 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.388D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al doilea termen de judecată, cauza fiind amânată din ședința publică din data de 24 noiembrie 2022, când autoarea excepției a solicitat sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară și a depus la dosarul cauzei note scrise prin care a motivat cererea de sesizare a instanței europene.

4. Curtea, deliberând, unește soluționarea cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu fondul excepției de neconstituționalitate.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene. În ceea ce privește fondul excepției de neconstituționalitate, pune concluzii de respingere a acesteia ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat respectă cerințele constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității, în componenta referitoare la calitatea legii. În acest sens, arată că textul de lege criticat face trimitere la dispozițiile art. 6 ter din Convenția de la Paris din 20 martie 1883 pentru protecția proprietății industriale, revizuită la Stockholm la 14 iulie 1967, iar aceste prevederi convenționale sunt redactate cu precizie și claritate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 10 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 42.443/3/2017, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice.** Excepția a fost ridicată de Uniunea Națională a Barourilor din România din București, prin președinte Constantin Bălăcescu și președinte de onoare Pompiliu Bota, într-o cauză având ca obiect soluționarea, între altele, a unei cereri privind anularea înregistrării mărcii sub denumirea „Uniunea Națională a Barourilor din România”.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional,

fiind lipsit de previzibilitate, în privința sintagmei „*altele decât cele avute în vedere de art. 6 ter din Convenția de la Paris*”, deoarece aceasta „nu trimite nicăieri.”

8. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, apreciază că semnele la care face referire art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 84/1998 și cele din Convenția de la Paris — art. 6 ter au un element comun, de vreme ce este necesară distincția dintre cele două subcategorii prin expresia „*altele decât*”. Se apreciază că elementul comun al celor două subcategorii este interesul public pentru care sunt instituite semnele, interes care în Convenția de la Paris este dedus din enumerarea semnelor protejate. Astfel, se apreciază că prevederea legală criticată permite celor cărora le este adresată să își adapteze conduita și să evite încălcarea protecției acordate semnelor enumerate de art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 84/1998 pentru că actul normativ enumeră în mod clar aceste semne și, prin referirea la semnele enumerate de art. 6 ter din Convenția de la Paris — de care le distinge prin expresia „*altele decât*” — circumscrie aria semnelor ocrotite la sfera interesului public al activităților desfășurate sub aceste semne.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autoarea excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 8 mai 2014, potrivit căruia: „(1) *Sunt refuzate la înregistrare sau pot fi declarate nule dacă sunt înregistrate, pentru următoarele motive absolute: (...)* n) *mărcile care conțin, fără autorizația organelor competente, ecusoane, embleme, blazoane, semne heraldice, altele decât cele avute în vedere de art. 6 ter din Convenția de la Paris.*”

13. Potrivit art. 6 ter din Convenția de la Paris din 20 martie 1883 pentru protecția proprietății industriale, revizuită la Stockholm la 14 iulie 1967, publicată în Buletinul Oficial nr. 1 din 6 ianuarie 1969, la care face referire textul de lege criticat: „(1) a) *Țările uniunii convin să refuze sau să invalideze înregistrarea și să interzică prin măsuri corespunzătoare folosirea, fără autorizația organelor competente, fie ca mărci de fabrică sau de comerț, fie ca elemente ale acestor mărci, a stemelor, drapelurilor și altor embleme de stat ale țărilor uniunii, a semnelor sigiliilor oficiale de control și de garanție adoptate de către ele, precum și a oricăror imitații de blazoane.*”

b) *Dispozițiile de sub litera a de mai sus se aplică de asemenea stemelor, drapelurilor și altor embleme, inițialelor sau denumirilor organizațiilor internaționale interguvernamentale din care fac parte una sau mai multe țări ale uniunii, cu excepția stemelor, drapelurilor și altor embleme, inițiale sau denumiri care au format de-a lungul timpului obiectul unor acorduri internaționale în vigoare menite să asigure protecția lor.*

c) *Nici o țară a uniunii nu este obligată să aplice dispozițiile de sub litera b de mai sus în dauna titularilor de drepturi câștigate cu bună credință înainte de intrarea în vigoare, în țara respectivă, a prezentei convenții. Țările uniunii nu sunt obligate să aplice aceste dispoziții atunci când folosirea sau înregistrarea prevăzută sub litera a de mai sus nu este de natură să sugereze publicului existența unei legături între organizația în cauză și stemele, drapelurile, emblemele, inițialele sau denumirile respective, sau dacă această folosire sau înregistrare nu este în mod vădit de natură a înșela publicul cu privire la existența unei legături între cel care le folosește și organizație.*

(2) *Interzicerea semnelor și a sigiliilor oficiale de control și de garanție se va aplica numai în cazurile când măsurile în care ele vor fi cuprinse vor fi destinate să fie folosite pentru mărfuri de același fel sau de fel asemănător.*

(3) a) *Pentru aplicarea acestor dispoziții, țările uniunii convin să-și comunice reciproc, prin intermediul biroului internațional, lista emblemelor de stat, a semnelor și sigiliilor oficiale de control și de garanție pe care doresc sau vor dori să le pună, în măsură absolută sau în anumite limite, sub protecția prezentului articol, precum și orice modificări ulterioare ale acestei liste. Fiecare țară a uniunii va pune în timp util la dispoziția publicului listele care i-au fost notificate.*

Totuși, în ceea ce privește drapelurile statelor, această notificare nu este obligatorie.

b) *Dispozițiile de sub litera b a alineatului 1 al prezentului articol nu sunt aplicabile decât stemelor, drapelurilor și altor embleme, inițialelor sau denumirilor organizațiilor internaționale interguvernamentale pe care acestea le-au comunicat țărilor uniunii prin intermediul biroului internațional.*

(4) *Orice țară a uniunii va putea, în termen de 12 luni de la primirea notificării, să transmită țării sau organizației internaționale interguvernamentale interesate eventualele sale obiecții, prin intermediul biroului internațional.*

(5) *Pentru drapelurile statelor, măsurile prevăzute la alineatul 1 de mai sus se aplică numai mărcilor înregistrate după 6 noiembrie 1925.*

(6) *Pentru emblemele de stat, altele decât drapelurile, pentru semnele și sigiliile oficiale ale țărilor uniunii și pentru stemele, drapelurile și alte embleme, inițialele sau denumirile organizațiilor internaționale interguvernamentale, aceste dispoziții nu se vor putea aplica decât mărcilor înregistrate după mai mult de 2 luni de la primirea notificării prevăzute la alineatul 3 de mai sus.*

(7) *În caz de rea-credință, țările vor putea să radieze chiar și mărcile înregistrate înainte de 6 noiembrie 1925 și care comportă embleme de stat, semne și sigilii.*

(8) *Cetățenii fiecărei țări care vor fi autorizați să folosească emblemele de stat, semnele și sigiliile țării lor vor putea să le folosească chiar atunci când există o similitudine cu cele aparținând altei țări.*

(9) *Țările uniunii se obligă să interzică folosirea neautorizată, în comerț, a stemelor de stat ale celorlalte țări ale uniunii, atunci când această folosire ar fi de natură să inducă în eroare cu privire la originea produselor.*

(10) *Dispozițiile precedente nu constituie un obstacol pentru exercitarea dreptului pe care îl au țările de a refuza sau de a invalida, prin aplicarea punctului 3 de la litera 13 a articolului 6 quinquies, mărcile care conțin, fără autorizație, steme, drapeluri și alte embleme de stat, sau semne și sigilii oficiale adoptate de o țară a uniunii, precum și semne distinctive ale organizațiilor internaționale interguvernamentale menționate la alineatul 1 de mai sus."*

14. Prevederile art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 84/1998 au fost modificate prin art. I pct. 7 din Legea nr. 112/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 603 din 9 iulie 2020, iar ulterior Legea nr. 84/1998 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 856 din 18 septembrie 2020. Însă, dat fiind faptul că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 84/1998, înainte de modificarea prin Legea nr. 112/2020, sunt aplicabile cauzei deduse soluționării instanței de judecată, și având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra acestor din urmă prevederi legale.

15. Autoarea excepției de neconstituționalitate nu indică în mod expres care sunt textele constituționale pretins încălcate. Din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că este invocată încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității, în componenta referitoare la calitatea legii.

16. Examinând cererea autoarei excepției de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu trimiterea prejudicială în interpretare — ce conține următoarea întrebare prejudicială: „Este afectat dreptul unei persoane juridice — Uniunea Națională a Barourilor din România — de a beneficia de protecția dreptului de proprietate garantat de art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?” — Curtea reține că, potrivit art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), „Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la: a) interpretarea tratatelor; b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii.

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă în fața unei instanțe dintr-un stat membru, această instanță poate, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre, să ceară Curții să se pronunțe cu privire la această chestiune.

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe naționale ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, această instanță este obligată să sesizeze Curtea.

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe judecătorești naționale privind o persoană supusă unei măsuri privative de libertate, Curtea hotărăște în cel mai scurt termen."

17. Condițiile de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene au fost dezvoltate în jurisprudența constantă a acesteia. În acest sens, prin Hotărârea din 6 octombrie 1982, pronunțată în Cauza 283/81, *SRL CILFIT și Lanificio di Gavardo Spa*, Curtea a statuat că articolul 177 din Tratatul de instituire a Comunităților Economice Europene (devenit art. 267 din TFUE) „trebuie să fie interpretat în sensul că o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern trebuie, atunci când se pune o problemă de drept comunitar în cauza dedusă judecării sale, să își îndeplinească obligația de sesizare a Curții de Justiție, cu excepția cazului în care constată că problema invocată nu este pertinentă sau că dispoziția comunitară în cauză a făcut deja obiectul unei interpretări din partea Curții sau că aplicarea corectă a dreptului comunitar se impune cu o asemenea evidență încât nu mai lasă loc niciunei îndoieli rezonabile; existența unei astfel de posibilități trebuie să fie evaluată în funcție de caracteristicile proprii dreptului comunitar, de dificultățile specifice pe care le prezintă interpretarea acestuia și de riscul divergențelor de jurisprudență în cadrul Comunității". De asemenea, prin Hotărârea din 9 septembrie 2015, pronunțată în Cauza C-160/14, *João Filipe Ferreira da Silva e Brito și alții*, paragraful 40, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că „revine exclusiv instanței naționale sarcina de a aprecia dacă aplicarea corectă a dreptului Uniunii se impune atât de evident încât nu permite nicio îndoială rezonabilă și, în consecință, de a decide să se abțină să sesizeze Curtea cu o problemă de interpretare a dreptului Uniunii care a fost ridicată în fața acesteia (a se vedea Hotărârea Intermodal Transports, C-495/03, EU:C:2005:552, punctul 37)".

18. Având în vedere această jurisprudență a Curții de Justiție a Uniunii Europene, revine Curții Constituționale competența de

a aprecia dacă întrebarea subsumată cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene este relevantă și necesară cauzei *a quo*, în sensul de a stabili dacă decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene va conduce la constatarea constituționalității sau neconstituționalității art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice.

19. În acest sens, este necesară unirea soluționării cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu fondul excepției de neconstituționalitate (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 362 din 28 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 10 iulie 2019, paragrafele 5 și 26—29).

20. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că sintagma „*altele decât cele avute în vedere de art. 6 ter din Convenția de la Paris*”, cuprinsă în art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 84/1998, este lipsită de previzibilitate, cu motivarea că aceasta „nu trimite nicăieri”.

21. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că circumstanțierea conținutului normei legale, prin coroborarea conținutului normei de trimitere cu cel al normei la care face trimitere, este o operațiune circumscrisă interpretării legii, care intră în sfera de competență a instanței de judecată investite cu soluționarea fondului cauzei, iar nu o problemă de constituționalitate.

22. Prin urmare, dat fiind faptul că în speța dedusă soluționării instanței judecătorești nu este vorba despre clarificarea unei norme de drept european, ci despre interpretarea și aplicarea normelor legale incidente soluționării fondului cauzei, Curtea reține lipsa de relevanță/pertinență a întrebării preliminare, raportate la soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate, astfel încât cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene formulată de autoarea excepției de neconstituționalitate este neîntemeiată.

23. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate reprezintă o dispoziție de protecție a mărcilor legal înregistrate, dispunând asupra interdicției absolute de înregistrare, respectiv a declarării nule a înregistrării, a mărcilor care conțin, fără autorizația organelor competente, ecusoane, embleme, blazoane, semne heraldice, altele decât cele avute în vedere de art. 6 ter din Convenția de la Paris. Sintagma legală criticată este o normă de trimitere, iar prevederile la care se face trimitere sunt reprezentate de art. 6 ter din Convenția de la Paris din 20 martie 1883 pentru protecția proprietății industriale, revizuită la Stockholm la 14 iulie 1967, publicată în Buletinul Oficial nr. 1 din 6 ianuarie 1969.

24. În legătură cu normele de trimitere, Curtea, prin Decizia nr. 82 din 20 septembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 19 martie 1996, a statuat că trimiterea de la un text de lege la altul, în cadrul aceluiași act normativ sau din alt act normativ, este un procedeu frecvent utilizat în scopul realizării economiei de mijloace. Pentru a nu se repeta de fiecare dată, legiuitorul poate face trimitere la o altă

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene.
2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, excepție ridicată de Uniunea Națională a Barourilor din România, prin președinte Constantin Bălăcescu și președinte de onoare Pompiliu Bota, în Dosarul nr. 42.443/3/2017 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 ianuarie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

prevedere legală, în care sunt stabilite expres anumite prescripții normative. Efectul dispoziției de trimitere constă în încorporarea ideală a prevederilor la care se face trimiterea în conținutul normei care face trimitere. Se produce astfel o împlinire a conținutului ideal al normei care face trimiterea cu prescripțiile celui alt text. În lipsa unei atari operații, legiuitorul ar fi încadrat, evident, acest text în forma scrisă a textului care face trimitere.

25. În prezenta cauză, Curtea reține că circumstanțierea conținutului normei legale, prin coroborarea conținutului normei de trimitere cu cel al normei la care face trimitere, este o operațiune circumscrisă interpretării legii, care intră în sfera de competență a instanței de judecată investite cu soluționarea fondului cauzei. Astfel, instanța este singura competentă să circumscrie aria semnelor ocrotite prin norma criticată (ecusoane, embleme, blazoane, semne heraldice), prin coroborarea cu referirea pe care textul de lege criticat o face la Convenția de la Paris.

26. Cu privire la interpretarea și aplicarea legii, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009). Printr-o jurisprudență constantă, Curtea s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Astfel, prin Decizia nr. 504 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, paragraful 14, Curtea s-a pronunțat în sensul că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, aplicarea și interpretarea legii nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. Prin urmare, având în vedere că în prezenta cauză critica formulată vizează modul de interpretare și aplicare a legii la speța dedusă judecării, soluționarea acesteia excedează competenței Curții Constituționale. Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”, iar nu cu privire la modul de interpretare și aplicare a legii în concret la o cauză. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice este inadmisibilă, prin prisma art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992.

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Oficiului de Film și Investiții Culturale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2023 privind înființarea Oficiului de Film și Investiții Culturale, precum și pentru stabilirea unor măsuri instituționale referitoare la gestionarea schemei de ajutor de stat pentru sprijinirea culturii de film și producției de film în România,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1.— (1) Oficiul de Film și Investiții Culturale, denumit în continuare *Oficiul*, funcționează ca instituție publică de cultură având personalitate juridică, subordonată Ministerului Culturii.

(2) Oficiul desfășoară activități de promovare a valorilor cultural-artistice și a resurselor culturale ale României și de atragere a investițiilor în domeniul cultural.

(3) Sediul Oficiului este în municipiul București, Piața Presei Libere nr. 1, sectorul 1.

Art. 2. — În activitatea sa, Oficiul urmărește îndeplinirea următoarelor obiective generale:

a) promovarea pe plan internațional a valorilor cultural-artistice și a sectoarelor culturale naționale;

b) dezvoltarea cooperării internaționale în domeniul cultural;

c) susținerea sectoarelor culturale prin stimularea atragerii investițiilor și finanțărilor în domeniul producției de opere audiovizuale, proiectelor culturale și infrastructurii culturale pe teritoriul României;

d) administrarea schemei de ajutor de stat privind sprijinirea industriei cinematografice și a altor programe similare de finanțare a producției și distribuției de opere audiovizuale și de proiecte culturale pe teritoriul României;

e) sprijinirea și oferirea de asistență în legătură cu implementarea proiectelor culturale publice și private, naționale și străine, pe teritoriul României.

Art. 3. — Pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 2, Oficiul are următoarele atribuții principale în domeniul său de activitate:

a) formulează propuneri pentru elaborarea de către Ministerul Culturii a strategiei de promovare a României ca destinație de investiții culturale;

b) promovează standardele europene în domeniul producției de opere audiovizuale, industriei cinematografice și realizării de proiecte culturale;

c) coordonează și asigură realizarea activităților și materialelor de promovare, în vederea stimulării investițiilor directe, autohtone și străine, în producția de opere audiovizuale, industria cinematografică, proiecte culturale și infrastructură culturală pe teritoriul României;

d) dezvoltă programe și proiecte în colaborare cu alte instituții și entități, în vederea promovării și susținerii proiectelor culturale, precum și atragerii de investiții în proiecte culturale și infrastructură culturală;

e) formulează și comunică Ministerului Culturii proiecte de acte normative pentru domeniul său de activitate;

f) propune Ministerului Culturii încheierea unor convenții, acorduri și a altor tratate de cooperare internațională, precum și aderarea la convențiile internaționale din domeniul său de competență sau, după caz, ratificarea acestora;

g) gestionează într-un sistem transparent schemele de ajutor de stat și programele de finanțare administrate în domeniile sale de competență, conform legii;

h) emite actele necesare și asigură organizarea și desfășurarea evaluării și selecționării proiectelor în cadrul programelor de finanțare administrate de Oficiu;

i) acordă sprijin investitorilor în identificarea resurselor artistice, culturale și conexe, a locațiilor de producție și a infrastructurii culturale pe teritoriul României;

j) desfășoară activități de informare, documentare și consultanță în domeniul său de competență;

k) elaborează indicatori statistici de specialitate și asigură colectarea datelor statistice pentru domeniul său de activitate în interes propriu ori la solicitarea celor interesați;

l) realizează, editează și, după caz, comercializează studii, analize, cercetări și sondaje în domeniile sale de competență;

m) organizează sesiuni de formare, cursuri și programe de specializare în domeniul său de activitate;

n) realizează opere audiovizuale și alte materiale de promovare a patrimoniului cultural și a sectoarelor cultural-creative din România;

o) asigură organizarea și participarea la acțiuni de promovare, festivaluri, târguri și evenimente, în țară și străinătate;

p) participă în cadrul organizațiilor și asociațiilor internaționale din domeniile sale de competență, conform legii;

q) consemnează, pe suport video, evenimente din viața culturală, pe bază de contract, în vederea conservării și constituirii patrimoniului național de imagini;

r) concepe, organizează și desfășoară campanii de promovare a activității culturale a instituțiilor publice de cultură, precum și a organizațiilor guvernamentale și neguvernamentale cu activitate în domeniul culturii;

s) concepe, organizează și produce acțiuni și campanii de promovare a culturii naționale în lume;

ș) oferă, la cerere, asistență de specialitate instituțiilor publice de cultură pentru realizarea propriilor videoteci și fonduri videodocumentare;

t) poate cesiona, în condițiile legii, drepturile patrimoniale asupra producțiilor ori coproducțiilor realizate, în scopul realizării de venituri proprii;

ț) propune spre aprobare Ministerului Culturii programe și proiecte pentru susținerea și dezvoltarea de noi forme de exprimare artistică audiovizuale și asigură gestionarea acestora, potrivit legii;

u) propune spre aprobare Ministerului Culturii includerea în programele prioritare a proiectelor de promovare, prin mijloace audiovizuale, a ofertei culturale promovate de minister și de instituțiile publice de cultură aflate în subordinea acestuia;

v) colaborează cu serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și cu instituții publice de cultură în stabilirea de programe și proiecte concertate de promovare a fenomenului cultural artistic și de videotecare a acestuia;

w) realizează reproducerea, la cerere și contra cost, a producțiilor și fixărilor audiovizuale pe care le-a realizat sub orice formă, cu respectarea legislației privind drepturile de autor;

x) formulează propuneri către autoritățile competente cu privire la dezvoltarea investițiilor în infrastructura pentru producție de film;

y) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de Ministerul Culturii prin regulamentul de organizare și funcționare, conform obiectului de activitate, potrivit legii.

Art. 4. — (1) Cheltuielile curente și de capital ale Oficiului se finanțează din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii.

(2) Finanțarea schemelor de ajutor de stat și a altor programe de finanțare gestionate de Oficiu se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii, în limitele creditelor bugetare și de angajament aprobate sau din veniturile proprii.

Art. 5. — (1) Veniturile proprii ale Oficiului se pot realiza din:

a) exploatarea și valorificarea bunurilor pe care le are în patrimoniul său ori în administrare, potrivit legii;

b) tarife percepute pentru activitățile prestate;

c) donații și sponsorizări, conform legii;

d) furnizarea de servicii de consultanță în domeniu;

e) activități de formare, cursuri și programe de specializare în domeniul său de activitate;

f) organizarea de congrese, conferințe, festivaluri, târguri și evenimente de specialitate în domeniul său de activitate;

g) realizarea de studii, analize și cercetări, precum și derularea de programe și proiecte specifice, pe bază de contracte, inclusiv în parteneriat public-privat;

h) valorificarea studiilor, analizelor și cercetărilor realizate de Oficiu, în condițiile legii;

i) valorificarea drepturilor de proprietate intelectuală deținute, conform legii;

j) participarea în proiecte cu finanțare externă, în condițiile legii;

k) alte activități specifice realizate de Oficiu, în conformitate cu atribuțiile sale legale.

(2) Plata contribuțiilor și a cotizațiilor la rețelele internaționale culturale și organisme internaționale din domeniul său de activitate la care este afiliat sau participă Oficiul se va face din fonduri proprii ori din subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Oficiului.

(3) Tarifele pentru serviciile și activitățile Oficiului se aprobă prin ordin al ministrului culturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Liberalitățile de orice fel pot fi acceptate numai dacă nu sunt grevate de condiții ori de sarcini care pot afecta autonomia Oficiului sau care sunt contrare obiectului său de activitate.

Art. 6. — (1) Pentru realizarea obiectivelor și atribuțiilor sale, precum și pentru conceperea și punerea în aplicare de politici și acțiuni pentru atragerea de investiții în domeniul cultural, Oficiul va acționa în cooperare cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu instituțiile publice de specialitate, cu operatori economici și cu structuri ale societății civile și ale mediului de afaceri din țară și din străinătate.

(2) Pentru exercitarea atribuțiilor proprii, Oficiul poate să solicite informații și date de la persoane juridice de drept public și privat și persoane fizice cu activitate relevantă pentru domeniul său de competență.

Art. 7. — Funcționarea Oficiului se asigură prin activitatea personalului angajat în baza contractelor individuale de muncă și prin colaborarea, în condițiile legii, pe bază de contracte civile încheiate potrivit Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și/sau contracte de cesiune a drepturilor de autor încheiate în baza Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu

formatori, instructori, experți și specialiști în domeniile incidente și/sau conexe obiectivelor principale ale instituției, selectați pe bază de criterii profesionale.

Art. 8. — (1) Oficiul este condus de către un manager, pe baza contractului de management, încheiat în urma concursului de proiecte de management, conform dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 189/2008 privind managementul instituțiilor publice de cultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 269/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Managerul este ordonator terțiar de credite.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, managerul emite decizii și instrucțiuni, conform legii.

(4) Managerul Oficiului conduce întreaga activitate a instituției, pe care o reprezintă în raporturile cu autorități și instituții publice, precum și cu persoanele juridice și fizice din țară sau din străinătate.

Art. 9. — Oficiul are în dotare un număr de autoturisme pentru transportul persoanelor stabilit conform dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Regulamentul de organizare și funcționare, precum și organigrama Oficiului se aprobă prin ordin al ministrului culturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Personalul existent în structura Studioului de Creație Cinematografică din București și a Studioului VIDEO ART se preia de către Oficiu și va fi încadrat în limita numărului maxim de posturi aprobat pentru Oficiu, beneficiind de drepturile salariale acordate, potrivit legii, pentru categoriile de funcții din cadrul instituției, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Încadrarea personalului instituțiilor care se reorganizează în numărul de posturi aprobat și pe noile funcții din cadrul Oficiului, precum și stabilirea drepturilor salariale aferente se realizează în termen de maximum 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu respectarea regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de funcții.

(4) Numărul de posturi al Oficiului se stabilește prin ordinul ministrului culturii prevăzut la alin. (1), cu încadrarea în numărul maxim de posturi prevăzut în nota de la pct. II din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — (1) Patrimoniul Oficiului include și patrimoniul Studioului de Creație Cinematografică din București și al Studioului VIDEO ART, evidențiat conform situațiilor financiare întocmite potrivit prevederilor art. 28 alin. (11) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și preluat pe bază de protocol de predare-preluare, încheiat în termen 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Protocolul de predare-preluare prevăzut la alin. (1) va cuprinde cel puțin:

a) prevederile bugetare pe anul 2023 și execuția bugetară la momentul predării-preluării;

b) structurile de personal preluate;

c) patrimoniul stabilit pe baza situațiilor financiare întocmite de fiecare instituție;

d) drepturile de proprietate intelectuală și licențele de exploatare;

e) arhiva, videotecă, echipamente audiovizuale și altele asemenea, cu identificarea stării de conservare și a regimului juridic al acestora;

f) situația litigiilor și contractelor în derulare;

g) bazele de date.

Art. 12. — La anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 22 februarie 2010, cu modificările și completările ulterioare, punctul II se modifică și se completează după cum urmează:

1. **numerele curente 41 și 42 se abrogă;**
2. **după numărul curent 50 se introduce un nou număr curent, nr. crt. 51, cu următorul cuprins:**

„51.	Oficiul de Film și Investiții Culturale	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat”
------	---	---

Art. 13. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

- a) art. 5, 51 și 52 din Hotărârea Guvernului nr. 527/1992 de reorganizare a unor instituții publice subordonate Ministerului Culturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 21 septembrie 1992, cu modificările și completările ulterioare;
- b) Hotărârea Guvernului nr. 600/1990 privind înființarea Studioului de creație cinematografică în subordinea Ministerului Culturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 7 iunie 1990.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Ministrul culturii,

Raluca Turcan

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,

Mădălin-Cristian Vasilcoiu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 27 iulie 2023.

Nr. 638.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

